

Abstrakt:

Disertační práce „Folk jako společenský fenomén v čase tzv. normalizace“ nevnímá folk primárně jako hudební styl, ale snaží se na něm demonstrovat limity, které komunistická moc v Československu v sedmdesátých a osmdesátých letech nastavila pro nezávislé kulturní aktivity. Nejedná se proto o práci muzikologickou, ale o politologicko-historickou.

Text je vystavěn na široké pramenné základně: archivním výzkumu, rozboru tehdy platné legislativy, studiu dobového tisku, rozhovorech s pamětníky událostí a hojném využití jejich soukromých archivů a v neposlední řadě jsou jako významné prameny vzaty vážně i texty samotných písní.

Text se soustředí na důležité milníky, které mají vypovídací hodnotu pro folk v sedmdesátých a osmdesátých letech. Přítomen je zde proto rozbor rekvalifikačních zkoušek, které měly „očistit“ oficiální pódia od ideově „závadných“ muzikantů (a také od řady písničkářů). Přítomny jsou zde ukázky možností, jak přes všechnu legislativní nesnáz folk mohl přežívat a balancovat na hraně veřejného života, a to buď formou obcházení zákona a využíváním skulin v něm (sdružení písničkářů Šafrán), anebo formou zcela legálního „nabourání“ se do systému, tj. získání vlivu v řádně schválené instituci a jejím podmanění pro účely neoficiálních aktivit (Sekce mladé hudby při Pražské pobočce Svazu hudebníků ČSR).